NORAKSTS
Lieta Nr.C30483103
SKA-296/2007

S P R I E D U M S

Rīgā 2007.gada 25.jūnijā

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētāja senatore J.Briede
senatore V.Krūmiņa
tiesnese R.Vīduša

piedaloties pieteicējas SIA „Auto Imanta" pārstāvjiem *Dz.B.* un *A.K.* un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvei Leldei Rinčai,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz SIA „Auto Imanta" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2003.gada 22.augusta lēmuma Nr.19/21427 atcelšanu, sakarā ar SIA „Auto Imanta" kasācijas sūdzību un Valsts ieņēmumu dienesta kasācijas sūdzību par Administratīvās apgabaltiesas 2007.gada 31.janvāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID) Rīgas reģionālās iestādes Audita pārvaldes 4.audita daļa no 2003.gada 22.aprīļa līdz 22.maijam pārbaudīja pieteicējas SIA „Auto Imanta" pievienotās vērtības nodokli (turpmāk – PVN) par periodu no 2000.gada janvāra līdz 2002.gada decembrim.

VID Rīgas reģionālās iestādes Audita pārvaldes 4.audita daļas priekšniece ar 2003.gada 12.maija lēmumu uzlika pieteicējai pienākumu iemaksāt valsts budžetā auditā papildus aprēķināto summu 9271,12 latus, ko sastāda PVN 4635,56 lati un soda nauda tādā pašā apmērā.

Minēto lēmumu pieteicēja apstrīdēja, bet ar VID Rīgas reģionālās iestādes 2003.gada 11.jūlija lēmumu apstrīdētais lēmums tika atstāts spēkā.

Minēto 2003.gada 11.jūlija lēmumu pieteicēja apstrīdēja VID ģenerāldirektoram, kurš ar 2003.gada 22.augusta lēmumu Nr.19/21427 atstāja spēkā apstrīdēto lēmumu.

[2] Pieteicēja vērsās tiesā ar pieteikumu, lūdzot atcelt VID lēmumus.

[3] Administratīvā rajona tiesa ar 2005.gada 14.marta spriedumu pieteikumu noraidīja. Pieteicēja pārsūdzēja spriedumu.

[4] Administratīvā apgabaltiesa ar 2007.gada 31.janvāra spriedumu pieteikumu apmierināja daļā – atcēla VID 2003.gada 22.augusta lēmumu daļā par papildu iemaksai budžetā noteikto PVN 800,68 latiem un soda naudu tādā pašā apmērā. Apgabaltiesa noraidīja pieteikumu daļā par PVN 3834,88 latiem un soda naudu tādā pašā apmērā. Apgabaltiesas spriedums pamatots ar tālāk minētajiem argumentiem.

[4.1] Lietā konstatēts, ka 2000.gada 27.janvārī starp zemes īpašnieci *A.K.* un pieteicēju noslēgts zemes nomas līgums, saskaņā ar kuru pieteicēja uzņemas veikt automašīnu remonta darbnīcas un mazgātavas būvniecības darbus uz sava rēķina, bet *A.K.* apņemas noslēgt ar pieteicēju ēku nomas līgumu. Līgums noslēgts uz 99 gadiem, nomas maksa 15% *(acīmredzot domāti 1,5% – Administratīvo lietu departamenta piezīme)* gadā no īpašuma kadastrālās vērtības.

2001.gada 2.oktobrī automašīnu remonta darbnīca un mazgātava nodota ekspluatācijā, un 2001.gada 22.decembrī *A.K.* zemesgrāmatā nostiprinātas īpašuma tiesības uz ēku.

Saskaņā ar 2001.gada 18.oktobra zemes nomas līgumu *A.K.* iznomā pieteicējai zemes gabalu uz 99 gadiem, nomas maksa 2% no kadastrālās vērtības gadā.

2001.gada 18.oktobrī starp *A.K.* un pieteicēju noslēgts ēku nomas līgums, ar kuru *A.K.* iznomā pieteicējai automašīnu remonta darbnīcu un mazgātavu uz 99 gadiem, nomas maksa par objekta izmantošanu 1,5% no kadastrālās vērtības gadā.

2001.gada 18.oktobrī pieteicēja noslēgusi nekustamā īpašuma nomas līgumu ar SIA „Eskada Serviss", iznomājot tai daļu no zemes gabala un uz tā esošās ēkas un būves, tai skaitā divstāvu autoservisa ēku ar attīrīšanas iekārtām. Līgums ir spēkā līdz 2031.gada 20.oktobrim.

[4.2] Saskaņā ar likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punktu priekšnodokli no budžetā maksājamās summas apliekamā persona var

atskaitīt, pastāvot visiem šādiem priekšnoteikumiem: 1) persona ir reģistrēta VID kā ar PVN apliekamā persona; 2) tā samaksājusi nodokļa rēķinu par pakalpojumu vai saņēmusi preci un atbilstošu nodokļa rēķinu; 3) prece vai pakalpojums saņemts no citas ar PVN apliekamās personas, kas atbilstošā kārtībā reģistrēta VID; 4) saņemtā prece vai pakalpojums tiek izmantots savu ar PVN apliekamo darījumu nodrošināšanai, tas ir, tiek radīta jauna ar PVN apliekamā prece vai pakalpojums.

[4.3] Lietā nav strīda, ka laikā no 2000.gada jūlija līdz 2002.gada aprīlim pieteicēja ir saņēmusi preces un pakalpojumus no citām ar PVN apliekamām personām. Lietā ir strīds par to, vai prece un pakalpojumi, kurus pieteicēja saņēmusi šajā laikā, tika izmantoti savu ar PVN apliekamo darījumu nodrošināšanai.

[4.4] Ir pamats nošķirt pieteicējas darījumus laikā līdz 2001.gada 18.oktobrim, kad tika noslēgti zemes nomas un ēku nomas līgumi, un darījumus pēc minētā datuma.

Pieteicēja no 2000.gada līdz 2001.gada 2.oktobrim, kad ēka tika nodota ekspluatācijā, ir finansējusi fiziskai personai *A.K.* piederoša nekustamā īpašuma būvniecību. Šādu finansiālu ieguldījumu svešā īpašumā nav pamata atzīt par saimniecisko darbību, līdz ar to secināms, ka saņemtās preces vai pakalpojumi netika izmantoti pieteicējas ar PVN apliekamo darījumu nodrošināšanai.

Pamatojoties uz minēto, atzīstams, ka pieteicēja nav izpildījusi vienu no likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punkta priekšnoteikumiem, kas dot tiesības atskaitīt priekšnodokli.

Ņemot vērā minēto un likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.panta pirmo daļu, VID pamatoti noteicis iemaksāt valsts budžetā PVN 3834,88 latus un soda naudu tādā pašā apmērā.

[4.5] Pēc 2001.gada 18.oktobra zemes nomas un ēku nomas līgumu noslēgšanas pieteicēja preces un pakalpojumus saistībā ar nomātā nekustamā īpašuma remontdarbiem un labiekārtošanas darbiem saņēma kā nomniece. Savukārt iznomātais nekustamais īpašums tiek izmantots pieteicējas apliekamo darījumu nodrošināšanai, proti, tiek iznomāts SIA „Eskada Serviss".

VID audita laikā ir konstatējis to, ka pieteicēja 2001.gada 18.oktobrī ir noslēgusi vairākus nomas līgumus, taču nav devis vērtējumu minētajam apstāklim.

Ņemot vērā minēto, VID lēmums ir prettiesisks un atceļams daļā par papildu iemaksai budžetā noteikto PVN 800,68 latiem un soda naudu tādā pašā apmērā.

[5] Pieteicēja iesniedza kasācijas sūdzību par Administratīvās apgabaltiesas spriedumu pieteicējai nelabvēlīgajā daļā, pamatojot kasācijas sūdzību ar tālāk minētajiem argumentiem.

[5.1] Noraidot pieteikumu daļā, Administratīvā apgabaltiesa likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punktu nepamatoti interpretēja tādējādi, ka priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības ir atkarīgas no apliekamās personas saimnieciskās darbības taksācijas periodā, kurā notiek preču un pakalpojumu iegāde. Priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības noteic apstāklis, vai preces ir iegādātas un pakalpojumi ir saņemti apliekamo darījumu nodrošināšanai. Apstāklim, kurā taksācijas periodā ir saņemtas preces un pakalpojumi apliekamo darījumu nodrošināšanai un kurā taksācijas periodā ir veikti paši apliekamie darījumi, saskaņā ar minēt likuma 10.panta pirmās daļas 1.punktu nav būtiskas nozīmes. Tas izriet arī no minētā likuma 10.panta ceturtās daļas *(redakcijā, kas bija spēkā līdz 2001.gada 1.janvārim)*, kas noteic, ka, ceļot nekustamo īpašumu apliekamo darījumu nodrošināšanai, priekšnodoklis tiek atskaitīts taksācijas periodā, kurā tiek saņemti celtniecības pakalpojumi, bet jau atskaitītais priekšnodoklis pilnīgi vai daļēji ir atmaksājams budžetā, ja uzceltais nekustamais īpašums vairs netiek izmantots apliekamo darījumu nodrošināšanai.

[5.2] Pieteicējas tiesības atskaitīt priekšnodokli saskaņā ar likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.pantu noteic šādi tiesas konstatēti apstākļi:

1) pieteicēja ēku cēla savām vajadzībām ar mērķi to iznomāt, sniedzot ar PVN apliekamus pakalpojumus ilgāk par 10 gadiem (līgums ar ēkas un zemes īpašnieci ir noslēgts uz 99 gadiem);

2) uzceltās ēkas īpašniece neizmanto un nevar izmantot šo ēku savām vajadzībām, jo tā nav dzīvojamā ēka un pēc nomas līguma izbeigšanās tā jau būs nolietota;

3) nomas maksa 1,5 procenti no ēkas kadastrālās vērtības gadā, ko pieteicēja maksā ēkas īpašniecei, nekompensē ēkas būvniecības izmaksas (ēkas nolietojums saskaņā ar likuma „Par uzņēmumu ienākumu nodokli" 13.panta pirmās daļas 1. un 3.punktu ir 10 procenti gadā), kas izslēdz iespēju, ka pieteicēja ēku būvēja nevis savām, bet ēkas īpašnieces vajadzībām.

[5.3] Nomas maksa, kas SIA „Eskada Serviss" saskaņā ar līgumu 30 gadu laikā ir jāsamaksā pieteicējai, pilnībā sedz pieteicējas ieguldījumus ēkas būvniecībā un dod pieteicējai būtisku peļņu. Tas nozīmē, ka pretēji spriedumā secinātajam ēkas būvniecības vērtība pilnībā ietilpst pieteicējas apliekamo darījumu vērtībā. Līdz ar to izpildās visi priekšnodokļa atskaitīšanas priekšnosacījumi.

[6] VID iesniedza kasācijas sūdzību par Administratīvās apgabaltiesas spriedumu daļā, ar kuru pieteikums apmierināts, pamatojot kasācijas sūdzību ar tālāk minētajiem argumentiem.

[6.1] Apgabaltiesa nav konstatējusi, ka priekšnodoklī iekļautās summas pēc 2001.gada 18.oktobra patiešām attiecas uz pieteicējas kā nomnieces saņemtajām precēm un pakalpojumiem, tas ir, vai saņemtās preces un pakalpojumi izmantoti iznomātajā nekutamā īpašuma daļā. Līdz ar to tiesa nav pareizi novērtējusi pierādījumus lietā, tādējādi pārkāpjot Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 154.panta pirmo daļu.

[6.2] Konstatējot, ka lietā ir strīds par to, vai saņemtās preces un pakalpojumus pieteicēja izmantoja savu ar PVN apliekamo darījumu nodrošināšanai, apgabaltiesa nav ņēmusi vērā lietā neapstrīdēto faktu, ka pieteicēja *A.K.* nav izrakstījusi rēķinus par ēkas celtniecībā ieguldītajiem materiāliem un pakalpojumiem. Tādējādi tiesa ir nepareizi interpretējusi likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmajā daļā noteiktos priekšnodokļa atskaitīšanas priekšnosacījumus.

[6.3] Apstāklis, ka VID nav devis vērtējumu visiem trijiem 2001.gada 18.oktobrī noslēgtajiem nomas līgumiem, nav būtisks, jo vērtēta tiek pieteicējas rīcības pamatotību, atskaitot priekšnodokli par citai personai piederoša nekustamā īpašuma projektēšanas, celtniecības un remonta pakalpojumiem, kuri VID ieskatā nav saistīti ar pieteicējas apliekamo darījumu nodrošināšanu.

[7] Pieteicēja iesniedza paskaidrojumus par VID kasācijas sūdzību, norādot, ka VID kasācijas sūdzība nav pamatota un ir noraidāma.

[8] VID iesniedza paskaidrojumus par pieteicējas kasācijas sūdzību, norādot, ka pieteicējas kasācijas sūdzība nav pamatota.

[9] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvji uzturēja pieteicējas kasācijas sūdzību un neatzina VID kasācijas sūdzību. VID pārstāve uzturēja VID kasācijas sūdzību un neatzina pieteicējas kasācijas sūdzību.

Motīvu daļa

[10] Saskaņā ar APL 347.panta pirmo daļu tiesa, izskatot lietu kasācijas kārtībā, pārbauda lietā esošā sprieduma tiesiskumu un argumentus, kuri minēti kasācijas

sūdzībā. Atbilstoši APL 325.pantam kasācijas instances tiesas kompetencē ietilpst pārbaudīt, vai apelācijas instances tiesas spriedums atbilst materiālo un procesuālo tiesību normām un vai apelācijas instances tiesa, izskatot lietu, nav pārsniegusi savas kompetences robežas.

[11] VID kasācijas sūdzībā norādīts, ka apgabaltiesa ir pārkāpusi APL 154.panta pirmo daļu, jo nav konstatējusi, ka priekšnodoklī iekļautās summas pēc 2001.gada 18.oktobra patiešām attiecas uz pieteicējas kā nomnieces saņemtajām precēm un pakalpojumiem, tas ir, vai saņemtās preces un pakalpojumi tika izmantoti iznomātajā nekustamā īpašuma daļā.

APL 154.panta pirmā daļa noteic: „Tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem."

Administratīvā apgabaltiesa, vērtējot lietā esošos pierādījumus, ir atzinusi, ka pēc 2001.gada 18.oktobra pieteicēja preces un pakalpojumus saistībā ar nomātā nekustamā īpašuma remontdarbiem un labiekārtošanas darbiem ir saņēmusi kā nomniece. Administratīvā apgabaltiesa ir secinājusi, ka PVN summas, kas iekļautas pieteicējas PVN deklarācijās par 2001.gada oktobri, novembri un decembri, kā arī 2002.gada janvāri, martu un aprīli attiecas uz pieteicējas kā nomnieces saņemtajām precēm un pakalpojumiem *(sk. Administratīvās apgabaltiesas sprieduma 14.3.apakšpunktu)*. Tātad Administratīvā apgabaltiesa **ir** konstatējusi, ka PVN summas, ko pieteicēja iekļāvusi priekšnodoklī pēc 2001.gada 18.oktobra, attiecas uz pieteicējas kā nomnieces saņemtajām precēm un pakalpojumiem. Līdz ar to VID attiecīgais kasācijas sūdzības arguments nav pamatots.

Turklāt saskaņā ar APL 150.panta otro daļu iestāde tiesā var atsaukties tikai uz tiem pamatojumiem, kuri minēti administratīvajā aktā. Ne audita pārskatā, ne pieteicējas pārsūdzētajā VID lēmumā nav apšaubīts, ka summas, kuras pieteicēja iekļāvusi priekšnodoklī, ir saistītas ar pieteicējas nomāto nekustamo īpašumu.

[12] VID kasācijas sūdzībā norādīts, ka apgabaltiesa ir nepareizi interpretējusi likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmo daļu. Proti, nav ņēmusi vērā, ka pieteicēja nav izrakstījusi rēķinus *A.K.* par ēkas būvniecībā ieguldītajiem materiāliem un pakalpojumiem.

Administratīvā apgabaltiesa atbilstoši konsekventai Administratīvo lietu departamenta judikatūrai *(sk., piemēram, 2005.gada 30.marta sprieduma lietā Nr.SKA 23 14.punktu, 2005.gada 4.jūlija sprieduma lietā Nr.SKA-208 10.punktu, 2005.gada 16.decembra sprieduma lietā Nr.SKA-472 10.punktu)* ir atzinusi, ka saskaņā ar likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punktu priekšnodokli no budžetā maksājamās summas persona var atskaitīt, pastāvot visiem šādiem priekšnoteikumiem: 1) persona ir reģistrēta VID kā ar PVN apliekamā persona; 2) tā samaksājusi nodokļa rēķinu par pakalpojumu vai saņēmusi preci un atbilstošu nodokļa rēķinu; 3) prece vai pakalpojums saņemts no citas ar PVN apliekamās personas, kas atbilstošā kārtībā reģistrēta VID; 4) saņemtā prece vai pakalpojums tiek izmantots savu ar PVN apliekamo darījumu nodrošināšanai, tas ir, tiek radīta jauna ar PVN apliekamā prece vai pakalpojums.

Administratīvā apgabaltiesa ir konstatējusi, ka lietā nav strīda, ka no 2000.gada jūlija līdz 2002.gada aprīlim pieteicēja ir saņēmusi preces un pakalpojumus no citām ar PVN apliekamām personām. Attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kurus pieteicēja kā attiecīgā nekustamā īpašuma nomniece ir saņēmusi pēc 2001.gada 18.oktobra, Administratīvā apgabaltiesa ir konstatējusi, ka pastāv arī VID apstrīdētais priekšnodokļa atskaitīšanas priekšnoteikums, proti, ka preces un pakalpojumi ir izmantoti pieteicējas ar PVN apliekamo darījumu nodrošināšanai. Tādējādi attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kurus pieteicēja ir saņēmusi pēc 2001.gada 18.oktobra, Administratīvā apgabaltiesa ir konstatējusi visu iepriekšējā rindkopā minēto priekšnodokļa atskaitīšanas priekšnoteikumu pastāvēšanu.

Tā kā pieteicēja preces un pakalpojumus no citām ar PVN apliekamajām personām ir saņēmusi **savu** ar PVN apliekamo darījumu nodrošināšanai, Administratīvo lietu departamenta ieskatā nav nozīmes VID norādītajam, ka pieteicēja par šīm precēm un pakalpojumiem nav izrakstījusi rēķinus *A.K.*. Līdz ar to Administratīvo lietu departaments nesaskata, ka attiecībā uz pieteicējas tiesībām atskaitīt priekšnodokli saistībā ar tām precēm un pakalpojumiem, ko pieteicēja ir saņēmusi pēc 2001.gada 18.oktobra, apgabaltiesa būtu pārkāpusi likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmo daļu.

[13] Ir pamatots pieteicējas kasācijas sūdzības arguments, ka, noraidot pieteikumu daļā, Administratīvā apgabaltiesa ir pārkāpusi likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punktu.

Administratīvā apgabaltiesa ir atzinusi, ka līdz 2001.gada 18.oktobra nomas līgumu noslēgšanai pieteicēja ir finansējusi citai personai – *A.K.* – piederoša nekustamā īpašuma būvniecību. No Administratīvās apgabaltiesas sprieduma izriet, ka Administratīvā apgabaltiesa pieteicējas veiktos maksājumus līdz 2001.gada 18.oktobra nomas līgumu noslēgšanai ir vērtējusi kā pieteicējas dāvinājumu *A.K.*, nevis kā maksājumus, kas saistīti ar pieteicējas saimniecisko darbību.

Izdarot šādu vērtējumu, Administratīvā apgabaltiesa nav ņēmusi vērā pašas konstatēto apstākli, ka pieteicēja finansēja automašīnu remonta darbnīcas un mazgātavas būvniecības darbus uz zemes gabala, kas saskaņā ar starp pieteicēju un *A.K.* 2000.gada 27.janvārī noslēgto zemes nomas līgumu automašīnu remonta darbnīcai un mazgātavai ir iznomāts pieteicējai uz 99 gadiem pieteicējas saimnieciskās darbības nodrošināšanai. Tāpat apgabaltiesa nav ņēmusi vērā, ka saskaņā ar minēto 2000.gada 27.janvāra līgumu *A.K.* ir apņēmusies noslēgt ar pieteicēju ēku nomas līgumu ar atvieglotiem noteikumiem. Administratīvo lietu departamenta ieskatā Administratīvajai apgabaltiesai, vērtējot, vai pieteicējas veiktie maksājumi saistībā ar automašīnu remonta darbnīcas un mazgātavas būvniecību ir saistīti ar pieteicējas saimniecisko darbību, bija jāņem vērā šie apstākļi, no kuriem izriet, ka pieteicēja ēkas būvniecību finansēja ar mērķi šo ēku pēc tās uzcelšanas nomāt savām saimnieciskās darbības vajadzībām, respektīvi, ka ieguldījumi ēkas būvniecībā ir ekonomiski saistīti ar pieteicējas saimniecisko darbību.

Tā kā apgabaltiesa nav ņēmusi vērā šos apstākļus, nevar atzīt par pamatotu apgabaltiesas secinājumu, ka pieteicējas maksājumi saistībā ar automašīnu remonta darbnīcas un mazgātavas būvniecību nav saistīti ar pieteicējas saimniecisko darbību un ka tādējādi pieteicēja nav izpildījusi likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punktā paredzēto priekšnodokļa atskaitīšanas priekšnoteikumu, ka saņemtā prece vai pakalpojums tiek izmantots savu ar PVN apliekamo darījumu nodrošināšanai.

[14] Ņemot vērā iepriekš minēto, Administratīvo lietu departaments atzīst, ka VID kasācijas sūdzība nav pamatota un ir noraidāma, bet Administratīvās apgabaltiesas spriedums daļā, ar kuru pieteikums apmierināts daļā, ir atstājams spēkā kā tiesisks un pamatots. Savukārt pieteicējas kasācijas sūdzība ir pamatota un apmierināma, bet Administratīvās apgabaltiesas spriedums daļā, ar kuru pieteikums noraidīts daļā, ir atceļams un lieta šajā daļā ir nosūtāma Administratīvajai apgabaltiesai jaunai izskatīšanai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 348.panta 2.punktu un 351.pantu, Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments

n o s p r i e d a :

atcelt Administratīvās apgabaltiesas 2007.gada 31.janvāra spriedumu daļā, ar kuru noraidīts SIA „Auto Imanta" pieteikums daļā par Valsts ieņēmumu dienesta 2003.gada 22.augusta lēmuma Nr.19/21427 atcelšanu daļā par papildu iemaksai budžetā noteikto pievienotās vērtības nodokli 3834,88 latiem un soda naudu 3834,88 latiem, lietu šajā daļā nodot jaunai izskatīšanai Administratīvajai apgabaltiesai;

atstāt negrozītu Administratīvās apgabaltiesas 2007.gada 31.janvāra spriedumu pārējā daļā, Valsts ieņēmumu dienesta kasācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja	senatore	*(paraksts)*	J.Briede
	senatore	*(paraksts)*	V.Krūmiņa
	tiesnese	*(paraksts)*	R.Vīduša

NORAKSTS PAREIZS

Senatore J.Briede

Rīgā 2007.gada 25.jūnijā